

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

ปัจจัยและค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้น จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษา ปัจจัยและค่านิยมทางเพศที่มีผลต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่ โดยได้ ศึกษาจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ โดยกำหนดกลุ่มประชากรนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษา แห่งหนึ่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ กำหนดขนาดตัวอย่างจำนวน 300 ราย โดยใช้สถิติที่ใช้ในการ วิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และทำการ ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีอายุมีอายุ 14 ปี เกรดเฉลี่ยปัจจุบันอยู่ที่ 3.50 - 4.00 ส่วนใหญ่ไม่พอใจต่อผลการเรียนในปัจจุบัน ลักษณะครอบครัว ในปัจจุบัน อยู่กับบิดา - มารดา อยู่ด้วยกันและอาศัยอยู่กับบิดา/มารดาเป็นหลัก มีพี่น้องรวมกลุ่ม ตัวอย่าง 2 คน เป็นบุตรคนที่ 1 ความสัมพันธ์กับบิดามารดา/ผู้ปกครอง สามารถพูดคุยปรึกษาได้ทุก เรื่อง รวมถึงเป็นผู้ประกอบการในการส่งเสริมในการศึกษาและค่าใช้จ่ายส่วนตัว ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อ เดือนอยู่ที่ 2,000 - 2,499 บาท เป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอาหาร/ขนม

อาชีพของบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประมาณ 10,001 - 20,000 บาท และส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียน หญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดเชียงใหม่ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ด้านครอบครัว การพูดคุยเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนหญิงกับพ่อแม่ เคยพูดคุยเรื่อง เพศศึกษาในวัยรุ่นกับพ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 55.0 โดยเคยพูดคุยในเรื่องเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

คิดเป็นร้อยละ 30.3 บุคคลแรกที่นักเรียนหญิงเลือกปรึกษาปัญหา 3 ลำดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 เพื่อน อันดับที่ 2 มารดา และอันดับที่ 3 พี่น้อง และบุคคลที่นักเรียนหญิงเลือกปรึกษามากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 มารดา อันดับที่ 2 เพื่อน อันดับที่ 3 พี่น้อง

ด้านสถาบันการศึกษาการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างคิดว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนทำให้เข้าใจเรื่องเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นเพียงพอแล้ว คิดเป็นร้อยละ 77.3 และ การสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนยังไม่เกิดความรู้ความเข้าใจเพียงพอต้องปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 22.7 สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียน ใช้เอกสารและ หนังสือเรียนประกอบการเรียนการสอน คิดเป็นร้อยละ 81.7 ใช้หุ่นจำลองและอวัยวะเทียม คิดเป็น ร้อยละ 14.7 และใช้วีดีโอและภาพเคลื่อนไหว คิดเป็นร้อยละ 3.7 การศึกษาต่อในอนาคต คาดว่าจะ ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายวิทย์ คิดเป็นร้อยละ 61.7 ศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 สายศิลป์ คิดเป็นร้อยละ 36.3 ศึกษาต่อสายอาชีพระดับปวช. คิดเป็นร้อยละ 2.3 การประกอบอาชีพ ในอนาคต กลุ่มตัวอย่างมีอาชีพที่อยากเป็นในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 63.7 ยังไม่ได้ตัดสินใจเลือก อาชีพในอนาคต คิดเป็นร้อยละ 36.3

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง เมื่อถูกแฟนขอร้องให้มีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างไม่เคยถูก แฟนขอร้องให้มีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 87.0 และเคยถูกแฟนขอร้องให้มีเพศสัมพันธ์ คิดเป็น ร้อยละ 13.0 โดยกลุ่มตัวอย่างที่เคยถูกขอร้องให้มีเพศสัมพันธ์ ไม่ยอม แต่คบกับแฟนต่อไป คิดเป็น ร้อยละ 7.0 ไม่ยอมและเลิกคบกับแฟน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ยอมเพราะรัก คิดเป็นร้อยละ 3.3 ยอม เพราะมีความต้องการทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 0.7

ด้านเพื่อน/อิทธิพลของเพื่อน กลุ่มตัวอย่างมีกลุ่มเพื่อนสนิทจำนวน 6 - 10 คน คิดเป็น ร้อยละ 49.0 มีกลุ่มเพื่อนสนิทจำนวน 1 - 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 กลุ่มตัวอย่างมีแฟน คิดเป็น ร้อยละ 25.7 และไม่มีแฟน คิดเป็นร้อยละ 74.3 กลุ่มเพื่อนสนิทบางคนมีแฟน คิดเป็นร้อยละ 75.7 และกลุ่มเพื่อนสนิททุกคนไม่มีแฟน คิดเป็นร้อยละ 22.3 กลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับแฟน คิด เป็นร้อยละ 4.7 กลุ่มเพื่อนสนิททุกคนไม่มีความสัมพันธ์กับแฟน คิดเป็นร้อยละ 62.7 ไม่ทราบว่า กลุ่มเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กับแฟน คิดเป็นร้อยละ 22.0 และกลุ่มเพื่อนสนิทบางคนมี ความสัมพันธ์กับแฟน คิดเป็นร้อยละ 15.0 ทักษะคิดของกลุ่มเพื่อนสนิท เห็นว่าไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ยังไม่พร้อม ยังเรียนอยู่ คิดเป็นร้อยละ 45.3 ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงานกัน คิด เป็นร้อยละ 27.3 มีแฟนแต่ไม่ถึงกับมีเพศสัมพันธ์แค่สัมผัสภายนอก คิดเป็นร้อยละ 13.3 ไม่มี ความเห็น คิดเป็นร้อยละ 9.3 มีความสัมพันธ์กับแฟนเป็นเรื่องปกติ คิดเป็นร้อยละ 4.7 ทักษะคิดของ กลุ่มตัวอย่างกับการมีเพศสัมพันธ์กับแฟน ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์ในขณะที่ยังไม่พร้อม ยังเรียนอยู่ คิด เป็นร้อยละ 43.3 ไม่ควรมีเพศสัมพันธ์จนกว่าจะแต่งงานกัน คิดเป็นร้อยละ 39.0 มีแฟนแต่ไม่ถึงกับ

มีเพศสัมพันธ์แค่สัมผัสภายนอก คิดเป็นร้อยละ 11.0 ไม่มีความเห็น คิดเป็นร้อยละ 3.7 คิดว่าการมีความสัมพันธ์กับแฟนเป็นเรื่องปกติ คิดเป็นร้อยละ 3.0 ปัญหาของเพื่อนกลุ่มตัวอย่าง คิดว่าเพื่อนมีปัญหาในเรื่องต่างๆ คิดเป็นร้อยละ 60.7 และมีปัญหาในเรื่อง ไม่สนใจการเรียน คิดเป็นร้อยละ 43.3 พฤติกรรมรุนแรง เช่น พุดจาไม่สุภาพ ก้าวร้าว คิดเป็นร้อยละ 41.3 ใช้เงินฟุ่มเฟือย ทำให้เงินไม่พอใช้ คิดเป็นร้อยละ 37.3 มีปัญหาความรัก การมีเพศสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 31.7 และยาเสพติด คิดเป็นร้อยละ 4.7

ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพร่างกายและฮอร์โมน กลุ่มตัวอย่าง คิดว่าไม่มีปัญหาในเรื่องสุขภาพร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 15.0 และมีปัญหาในเรื่อง สิว ฝ้า ผิวดำ คิดเป็นร้อยละ 65.0 การเป็นประจำเดือน คิดเป็นร้อยละ 39.0 พัฒนาการของร่างกาย คิดเป็นร้อยละ 53.3 และสภาวะทางอารมณ์ คิดเป็นร้อยละ 42.0

ด้านสื่อสิ่งพิมพ์และเทคโนโลยีการสื่อสาร ช่องทางการรับความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ เป็นอันดับแรก 3 อันดับ ได้แก่ อันดับที่ 1 โทรศัพทมือถือ อันดับที่ 2 หนังสือการ์ตูน/นิตยสารวัยรุ่น อันดับที่ 3 อินเทอร์เน็ต และช่องทางการรับความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับที่ 1 อินเทอร์เน็ต อันดับที่ 2 โทรศัพทมือถือ อันดับที่ 3 โทรทัศน์ พฤติกรรมการใช้โทรศัพทมือถือ ใช้โทรศัพทมือถือยี่ห้อ โนเกีย คิดเป็นร้อยละ 34.3 ยี่ห้อซัมซุง คิดเป็นร้อยละ 22.0 ราคาโทรศัพทมือถือที่ใช้ ราคา 2,000 - ไม่เกิน 4,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40.0 ราคา 4,000 - ไม่เกิน 6,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 27.3 ราคาโทรศัพทมือถือราคา 500 - ไม่เกิน 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.3 และไม่มีโทรศัพทมือถือ ร้อยละ 3.3 ค่าใช้บริการโทรรายเดือน ไม่เกิน 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.0 ค่าโทรรายเดือน 100 - ไม่เกิน 200 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.0 ค่าโทรรายเดือน 200 - ไม่เกิน 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 17.7 ค่าโทรรายเดือน 300 - ไม่เกิน 400 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.7 ค่าใช้บริการเสริมรายเดือน ไม่มีค่าบริการเสริมรายเดือน คิดเป็นร้อยละ 66.0 ค่าบริการเสริมรายเดือน 100 - ไม่เกิน 300 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.7 ค่าบริการเสริมรายเดือน ไม่เกิน 100 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.0 สถานที่เล่นอินเทอร์เน็ต เล่นที่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 84.7 เล่นที่ร้านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 14.3 ระยะเวลาที่เล่นอินเทอร์เน็ตต่อวัน 1 - 2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 46.7 เล่นอินเทอร์เน็ต 3 - 4 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 26.3 และมากกว่า 4 ชั่วโมง ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.3 โดยวัตถุประสงค์อันดับแรกที่เข้าอินเทอร์เน็ต คือ อันดับที่ 1 เข้าเว็บไซต์เพื่อความบันเทิง อันดับที่ 2 เข้าเว็บไซต์เพื่อความรู้/ข่าว/ทำรายงาน อันดับที่ 3 เล่นเกม และกลุ่มตัวอย่างใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อวัตถุประสงค์ต่างๆ มากที่สุดเรียงตามลำดับดังนี้ อันดับที่ 1 เฟสบุ๊ก/ทวิตเตอร์ อันดับที่ 2 เข้าเว็บไซต์เพื่อความบันเทิง อันดับที่ 3 อีเมล/แชท และ เลือกใช้ใช้เวลาว่างทำกิจกรรมเป็นอันดับแรก คือ อันดับที่ 1 ชมโทรทัศน์/วีซีดี/ฟังเพลง อันดับที่ 2 เล่นอินเทอร์เน็ต อันดับที่ 3 ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า และกลุ่มตัวอย่างใช้

เวลาว่างทำกิจกรรมต่างๆ มากที่สุดเรียงตามลำดับดังนี้ อันดับที่ 1 เล่นอินเทอร์เน็ต อันดับที่ 2 ชมโทรทัศน์/วีซีดี/ฟังเพลง อันดับที่ 3 อ่านหนังสือ

ด้านสภาวะแวดล้อม ลักษณะที่พักอาศัย กลุ่มตัวอย่าง ที่พักอาศัยอยู่ในบ้านเดี่ยว คิดเป็นร้อยละ 74.7 ทาวน์เฮาส์ คิดเป็นร้อยละ 8.0 หอพัก คิดเป็นร้อยละ 7.7 คอนโด/ห้องเช่า คิดเป็นร้อยละ 5.7 ที่พักอาศัยอยู่ใกล้บ้านเรือน/ชุมชน คิดเป็นร้อยละ 26.7 อื่นๆ นอกจากที่ระบุ เช่น ตลาด โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 29.3 สวนสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 27.3 ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดของแฟน กลุ่มตัวอย่าง มีแฟนที่เคยมีประสบการณ์ใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 11.3 เคยใช้สารเสพติดประเภทแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 9.3 ประเภทบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 2 ประสบการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดของเพื่อน มีเพื่อนที่เคยมีประสบการณ์ใช้สารเสพติด คิดเป็นร้อยละ 9.7 เคยใช้สารเสพติดประเภทแอลกอฮอล์ คิดเป็นร้อยละ 8.0 ประเภทบุหรี่ คิดเป็นร้อยละ 1.7 สถานที่นัดพบกับแฟน นัดพบกับแฟนที่ห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 23.7 สถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 9.3 สวนสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 5.7 สถานที่นัดพบกับเพื่อน กลุ่มตัวอย่าง นัดพบกับเพื่อนที่โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 61.0 ห้างสรรพสินค้า คิดเป็นร้อยละ 23.7 สถานที่ท่องเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 8.0 พฤติกรรมการเที่ยวสถานบันเทิง กลุ่มตัวอย่าง ไม่เคยเที่ยว คิดเป็นร้อยละ 53.3 นานๆ ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.3 ความเสี่ยงอาจมีเพศสัมพันธ์เมื่ออยู่ลำพังกับเพื่อนชาย(ที่ไม่ใช่แฟน) กลุ่มตัวอย่าง คิดว่าไม่มีทาง เพราะเพื่อนก็คบในฐานะเพื่อน คิดเป็นร้อยละ 42.7 ไม่มีทางเพราะเชื่อใจตนเอง คิดเป็นร้อยละ 19.7 อาจเป็นไปได้ยาก เพราะไม่ใช่คนรัก คิดเป็นร้อยละ 14.3 และอาจเป็นไปได้ง่าย ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 23.3 ความเสี่ยงอาจมีเพศสัมพันธ์เมื่ออยู่ลำพังกับแฟน กลุ่มตัวอย่าง คิดว่าไม่มีทาง เพราะเชื่อมั่นในตนเอง คิดเป็นร้อยละ 27.3 ไม่มีทางเพราะเชื่อใจคนรัก คิดเป็นร้อยละ 12.7 อาจเป็นไปได้ยาก เพราะยังไม่พร้อม คิดเป็นร้อยละ 24.0 และอาจเป็นไปได้ง่าย ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศ คิดเป็นร้อยละ 36.0

ส่วนที่ 3 ค่านิยมทางเพศของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษาค่านิยมทางเพศของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ การแต่งกาย การอยู่ลำพังกับคนรัก การเที่ยวกลางคืน การเข้าถึงสื่อลามก การมีคนรัก การแสดงออกถึงความรัก การมีเพศสัมพันธ์ การรักรุนลสงวนตัว การอยู่ก่อนแต่ง และการตั้งครรภระหว่างเรียน จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 300 ราย

การแต่งกายล่อแหลมเป็นกระตุ้นความรู้สึกทางเพศได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย การอยู่ลำพังกับคนรักถ้าแต่งกายชัวยวนก็ทำให้มีเพศสัมพันธ์กันได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย การเที่ยวกลางคืน/การจัดงานปาร์ตี้ในหมู่วัยรุ่นก่อให้เกิดการมีเพศสัมพันธ์ได้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่

เห็นด้วย อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางที่ทำให้วัยรุ่นเข้าถึงสื่อลามกได้ง่ายขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย การที่เราเป็นชายหรือหญิงควรที่จะรักในตนเอง มองเห็นคุณค่าในตนเองให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด

การมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดา ใครๆก็มีกัน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย การกอดจูบลูบคลำเป็นการแสดงออกถึงความรักวัยรุ่นมักแสดงออกในที่สาธารณะอย่างเปิดเผย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย มากที่สุด การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ ไม่ใช่เป็นเรื่องเลื่อมเสียด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด การมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงออกถึงความรัก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด

ผู้หญิงที่การรักนวลสงวนตัวเป็นคนกล้าสมัย หัวโบราณ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยมากที่สุด ผู้หญิงควรรักษาความบริสุทธิ์ของตนไว้จนกว่าจะแต่งงาน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด การอยู่ก่อนแต่ง เป็นเรื่องธรรมดา สามารถเรียนรู้กันก่อนตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกัน กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย

การตั้งครรภ์ในวัยเรียนเป็นสิ่งที่เลื่อมเสียดอย่างมาก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด นักเรียนที่ตั้งครรภ์ควรถูกพักการเรียนหรือโดนไล่ออก กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย ควรให้โอกาสนักเรียนที่ตั้งท้องสามารถกลับมาเรียนได้ตามปกติเมื่อคลอดบุตรแล้ว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วย

การอภิปรายผลการวิจัย

ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของนักเรียนหญิง

ครอบครัว

การศึกษานี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดี โดยได้เกรดเฉลี่ยถึง 3.50 - 4.00 ถึงร้อยละ 40.0 และส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับ บิดา-มารดา ถึงร้อยละ 75.0 ซึ่งอาจจะทำให้ได้รับการอบรมสั่งสอน ไม่ว่าในเรื่องของการเรียน และการคบเพื่อนต่างเพศ ดังนั้นในการพูดคุยในเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งคือร้อยละ 55.0 เคยพูดคุยเรื่องเพศศึกษาในวัยรุ่นกับพ่อแม่ แต่บุคคลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะปรึกษาเมื่อมีปัญหา คือ อันดับที่ 1 เพื่อน โดยเลือกปรึกษาเพื่อนเป็นคนแรก รองลงมาได้แก่ มารดา และพี่น้อง ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ G. Arbanas. (2008) ศึกษาทัศนคติทางเพศของวัยรุ่นโครเอเชียที่มีอายุ 18 – 17ปี และพฤติกรรมทางเพศจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 153 ตัวอย่าง พบว่า ร้อยละ 82 ของวัยรุ่นที่ตอบแบบสอบถามมีความ

ไว้วางใจในระดับน้อยเมื่อปรึกษาหารือกับบิดาและมารดาในเรื่องเพศ ทั้งนี้เนื่องมาจากวัยรุ่นหญิง
ไม่มีความไว้วางใจเมื่อปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับบิดามารดาในเรื่องเพศ

สถาบันการศึกษา

การสอนเรื่องเพศในโรงเรียนในด้านวิชาการความรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ
77.3 คิดว่าเพียงพอแล้ว สอดคล้องกับการศึกษาของ Jiunn Hornng Loau, Shene-Hwang Chen (2009)
ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ ทักษะคิดเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย จากกลุ่ม
ตัวอย่าง 823 ตัวอย่างในวิทยาลัยกลาง ประเทศไต้หวัน พบว่า วัยรุ่นที่มีความรู้เรื่องเพศมีผลทางลบ
ต่อทัศนคติทางเพศ วัยรุ่นที่มีความรู้เรื่องเพศจะมีทัศนคติในเชิงบวกเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยลง ซึ่ง
สรุปได้ว่า ความรู้ และทัศนคติในเรื่องเพศไม่มีผลต่อการมีพฤติกรรมทางเพศที่ปลอดภัยของวัยรุ่น
ในไต้หวัน ทั้งนี้เนื่องมาจากการศึกษาเรื่องเพศในโรงเรียนเป็นเรื่องของวิชาการ การเจริญเติบโต
ของร่างกายวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศในเบื้องต้นเท่านั้น ไม่สามารถ
ตอบปัญหาความอยากรู้อยากเห็นของวัยรุ่น หรือนำไปเสริมสร้างค่านิยมและทัศนคติที่จะไม่มี
เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรและการมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัยได้ เช่นเดียวกับความคิดเห็นของ
นี้¹

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

¹ การสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียน ส่วนใหญ่เป็นการสอนทฤษฎี เรื่องการเปลี่ยนแปลงตามวัย
การคุมกำเนิดซึ่งนึกคิดว่าเพียงพอและครอบคลุมแล้วแต่อยากให้มีการสอนกับหุ่นหรือมีวิดีโอให้ดู
บ้าง จะได้นึกภาพออก

การเห็นคุณค่าในตนเอง

เมื่อถูกแฟนขอร้องให้มีเพศสัมพันธ์ พบว่า มีเด็กวัยรุ่นหญิงร้อยละ 4.0 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดยอมมีเพศสัมพันธ์กับแฟนเมื่อแฟนร้องขอเหตุผลที่ยอมเพราะรัก เช่นเดียวกับกรณีการศึกษาของเนยที่คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น เป็นเรื่องปกติที่ใครๆก็คิดได้ แต่ขึ้นอยู่กับว่าถ้ามีก็ควรจะรับผิดชอบตัวเอง มีการป้องกันตัวเอง และเป็นสิทธิของคนๆนั้นที่จะเลือกมีเพศสัมพันธ์² ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของศรีเกษ ัญญาวินิชกุล(2536) ที่ศึกษาเหตุผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า นักเรียนหญิงกลุ่มที่ตัดสินใจจะมีเพศสัมพันธ์กับนักเรียนหญิงกลุ่มที่ตัดสินใจไม่มีเพศสัมพันธ์ มีจำนวนคิดเป็นร้อยละที่ใช้เหตุผลในการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ แตกต่างกันทั้งด้านค่านิยม ด้านจริยธรรมและด้านสาธารณสุข ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบช่วงเวลาในการศึกษาของศรีเกษ ัญญาวินิชกุล ซึ่งศึกษาในปีพ.ศ. 2536 นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่ตัดสินใจจะมีเพศสัมพันธ์ กับนักเรียนหญิงกลุ่มที่ตัดสินใจไม่มีเพศสัมพันธ์ มีจำนวนร้อยละที่ใช้เหตุผลด้านค่านิยมประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน โดยนักเรียนหญิงกลุ่มที่ตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์ใช้เหตุผลด้านค่านิยมต่อไปนี้มีมากกว่ากลุ่มที่ตัดสินใจไม่มีเพศสัมพันธ์ คือ การมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมชาติที่จะเกิดขึ้นไม่วันใดก็วันหนึ่ง จึงไม่แปลกที่จะมีเพศสัมพันธ์เมื่อมีโอกาส หญิงชายสามารถมีเพศสัมพันธ์กับคนที่พอใจได้โดยไม่หวังแต่งงานกัน และการมีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศเป็นการกระทำตามกลุ่มเพื่อน จากผลการศึกษาค่านิยมของเด็กนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องปกติ ไม่ใช่เป็นเรื่องเสื่อมเสีย กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 1.3 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 8.3 เห็นด้วย และการอยู่ก่อนแต่งเป็นเรื่องธรรมดา สามารถเรียนรู้กันก่อนตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 11.7 เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 31.3 เห็นด้วย จะเห็นได้ว่าจำนวนร้อยละการมีเพศสัมพันธ์ของเด็กมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ 4.0 มีจำนวนน้อยกว่าร้อยละการเห็นด้วยกับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดา

² สำหรับพฤติกรรมของวัยรุ่นสมัยนี้เห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงความรักต่อกันนั้น เนยเห็นด้วยเพียงบางส่วน เพราะหากเป็นความยินยอมพร้อมใจของทั้งสองคน และสามารถป้องกันตนเอง ไม่ทำให้ตนเองเดือดร้อนก็ทำได้ แต่หากไม่สามารถที่จะดูแลตัวเองได้ ก็ไม่ควรทำ ควรมีความยับยั้งชั่งใจ เป็นสิทธิส่วนบุคคล แต่สำหรับตัวเนยเองหากแฟนขอมมีเพศสัมพันธ์เชื่อว่าตนเอง

จะสามารถปฏิเสธ และพูดให้แฟนเข้าใจได้ และการมีเพศสัมพันธ์หรืออยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานมีจำนวนร้อยละที่เห็นด้วยน้อยกว่าจำนวนเด็กที่มีเพศสัมพันธ์เมื่อถูกแฟนร้องขอ เนื่องจาก เด็กวัยรุ่นสมัยนี้มีค่านิยมในข้อดังกล่าวเปลี่ยนไปจากเดิมมากเพราะช่องทางรับสื่อความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศเปลี่ยนแปลงไป สังคมสภาพแวดล้อมก็เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานที่เด็กวัยรุ่นอาจพบเห็น โดยทั่วไปจึงเห็นเป็นเรื่องธรรมดา โดยการตัดสินใจที่มีเพศสัมพันธ์หรือไม่มีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นนั้น ขึ้นอยู่กับเหตุผลในการตัดสินใจในขณะนั้นซึ่งเป็นผลมาจากค่านิยม ซึ่งแตกต่างจากกรณีศึกษาของแพมที่คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนตอนนี้ยังไม่เหมาะสม หากพลาดไปจะทำให้เสียอนาคตและตัวเองก็ยังมีสิทธิ์ที่จะได้เจอคนดีๆอีก ไม่อยากทำให้ตัวเองและพ่อแม่ต้องผิดหวัง³

เพื่อนและอิทธิพลของเพื่อน

ในกลุ่มเพื่อนสนิทของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในสมาชิกกลุ่มไม่ได้มีแฟนทุกคน ร้อยละ 75.7 และไม่มีความสัมพันธ์กับแฟนร้อยละ 95.3 ทักษะคิดเรื่องการมีเพศสัมพันธ์กับแฟนของกลุ่มตัวอย่างและเพื่อนสนิทเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เช่นเดียวกับกรณีการศึกษาของนิง ยังไม่มีแฟนและเพื่อนในกลุ่มยังไม่มีแฟน แต่มีเพื่อนๆ ผู้หญิงในชั้นเรียนเป็นแฟนกัน(ทอม - ดี้) และเพื่อนผู้ชายในห้องบางคนก็มีแฟนอยู่ต่างโรงเรียน ซึ่งนิงก็เห็นเป็นเรื่องปกติไม่ได้เสียหยาอะไร เพราะใครๆ เดี่ยวนี้ก็มีแฟนกัน นิงเห็นว่าการที่วัยรุ่นสมัยนี้จะมีแฟนไม่เห็นว่าจะเป็นเรื่องที่ผิดอะไรแต่จะต้องอยู่ในความพอดี ไม่เลยเถิด ต้องควบคุมอารมณ์ตัวเอง การจับมือถือแขนของคนที่เป็นแฟนกันนิงเห็นว่าเป็นเรื่องปกติ และหากคบกันไปนานๆหากจะมีการกอด หรือ หอมแก้มก็คงไม่เป็นไร แต่ก็ไม่ควรที่จะทำบ่อยๆ ควรยับยั้งชั่งใจเพราะอาจจะเลยเถิดได้⁴ สอดคล้องกับการศึกษาของแสงอัมพา บำรุงธรรม (2543) เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่ พบว่า วัยรุ่นในเมืองทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าการสัมผัสถูกเนื้อต้องตัว การมีแฟนมากกว่า 1 คน และการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา

³ แพมเห็นว่าการรักษานวลสงวนตัวของผู้หญิงเป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้าถึงวัยที่สามารถรับผิดชอบตัวเองได้แล้วก็ไม่น่าจะเป็นอะไรเพราะสามารถรับผิดชอบตัวเองได้ และต้องยอมรับผลของการกระทำของตน แพมอยากที่จะรักษาพรหมจรรย์ไว้จนถึงวันแต่งงานเหมือนที่คนอื่นๆคิดเช่นกัน แต่หากไม่ได้เธอก็ไม่ซีเรียส เพราะคิดว่าถึงตอนนั้นมาแฟนของเธอหากรักเธอจริงก็น่าที่จะเข้าใจเช่นกัน

⁴ซึ่งกรณีศึกษานี้ก็นึกว่าการเป็นผู้หญิงก็ควรจะรักนวลสงวนตัว หากมีเพศสัมพันธ์แล้วพลาดพลั้งไปผู้หญิงก็จะเสียหายและยังเรียนหนังสืออยู่จะทำให้พ่อแม่ต้องเสียใจได้ และไม่มือนาคค และคิดว่าเรื่องเพศสัมพันธ์ ไม่ได้เป็นการแสดงออกถึงความรัก เราสามารถแสดงออกได้โดยวิธีอื่น

โดยกล่าวตรงกันว่าใคร ๆ ก็ปฏิบัติกัน ปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความเชื่อและค่านิยมทางเพศ คือ การออกจากการควบคุมของครอบครัว การมีปัญหาจากควบคุมของครอบครัว อิทธิพลของเพื่อน สื่อ และสภาพแวดล้อมทางสังคม ทั้งนี้เนื่องจากคนรอบข้างเพื่อนในห้องเรียน พี่สาว และคน

อื่นๆ ก็มีแฟนกันทำให้เห็นว่าการมีแฟนเป็นเรื่องปกติแต่ก็ยังมีขอบเขตในการคบกันคือ อาจมีการถูกเนื้อต้องตัวกันบ้าง แต่ไม่ควรแสดงออกที่โรงเรียนหรือที่บ้านเพราะอาจถูกลงโทษได้ และไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับแฟนเพราะมีค่านิยมการรักนวลสงวนตัว และรักษาพรหมจรรย์ไว้ จนกว่าจะแต่งงาน ประกอบกับเคยเห็นสื่อต่างๆ เกี่ยวกับการทำแท้งแล้วกลัว แต่การศึกษาครั้งนี้มีความแตกต่างจากการศึกษาของแสงอัมพา บำรุงธรรม (2543) คือ ความเชื่อที่ว่าพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์เป็นการแสดงความรักที่มีต่อกัน และวัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่เชื่อในเรื่องของพรหมจรรย์

สำหรับบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างเลือกที่จะปรึกษาเมื่อมีปัญหาเป็นคนแรก คือ เพื่อน โดยเลือกปรึกษาเพื่อนเป็นคนแรก คิดเป็นร้อยละ 33.6 ของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกปรึกษาเพื่อนทั้งหมด สอดคล้องกับ ผลการศึกษากระบวนการเรียนรู้เพศสัมพันธ์ผ่านกลุ่มเพื่อน จากกรณีศึกษานักเรียนชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของ สุวิมล สุกันธา (2550) พบว่า การเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ผ่านกลุ่มเพื่อนมีลักษณะที่เป็นกระบวนการ โดยการสังเกต การมีส่วนร่วม การเลียนแบบพฤติกรรม ฯลฯ เริ่มเรียนรู้จากกลุ่มเพื่อน ปัจจัยเพื่อนและสื่อมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เรื่องเพศสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนและสอดคล้องกับการศึกษาของสุพัตรา บุญญานุภาพวงศ์ (2547) เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอาชีวศึกษา ที่ศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2546 พบว่า การยอมรับ และค่านิยมทางเพศในกลุ่มเพื่อน เป็นปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการคบเพื่อนต่างเพศในฐานะคู่รัก ค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และค่านิยมการให้คุณค่าของพรหมจรรย์ ส่วนแหล่งความรู้เรื่องเพศเป็นปัจจัยที่มีผลต่อค่านิยมการทำแท้ง และค่านิยมการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ถ้าวัยรุ่นคบกับเพื่อนกลุ่มที่มีทัศนคติเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องปกติ หรือมีเพื่อนในกลุ่มเคยมีความสัมพันธ์ทางเพศก็จะทำให้มีความเสี่ยงให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบเพราะต้องการการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม

สื่อสิ่งพิมพ์และเทคโนโลยีการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นหญิงตอนต้นมีอายุระหว่าง 13 - 15 ปี กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เคยมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรร้อยละ 4.7 ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของวิจิตร ศิริสุพรรณ และคณะ (2533) ที่ศึกษาถึงเรื่องของความรู้ ความคิดเห็นพฤติกรรมเกี่ยวกับเพศศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน เพศชาย 199 คน เพศหญิง 201 คน พบว่า วัยรุ่นกลุ่มดังกล่าวมีประสบการณ์ทางเพศครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 15 - 19 ปี ทั้งนี้เมื่อเปรียบเทียบช่วงเวลาในการศึกษาของวิจิตร ศิริสุพรรณ และคณะ ซึ่งศึกษาในปี.ศ. 2533 คำนิยมเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ ความเข้าใจด้านจริยธรรมและความรู้เกี่ยวกับเพศด้านสาธารณสุข อาจมีความแตกต่างกับการศึกษาของผู้ศึกษาในปี.ศ.2554 เพราะปัจจุบันในยุคโลกไร้พรมแดน วัฒนธรรมจากต่างชาติเข้าถึงวัยรุ่นได้ง่ายจากทุกสื่อความรู้เรื่องเพศมาจากสื่อต่างๆ เหล่านี้ โดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้ในปัจจุบันเด็กวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น และมีเมื่ออายุน้อย จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่าเด็กที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก็เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว อาจเนื่องมาจากการช่องทางการรับความรู้เกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ โทรศัพท์มือถือ โดยรับรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ผ่านทางมือถือเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 89.0 ของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกช่องทางนี้ เด็กวัยรุ่นนิยมใช้โทรศัพท์มือถือเป็นเวลานานๆ และที่โรงเรียนนิยมการส่งข้อความรูปภาพต่างๆ คลิปวีดีโอลามกทางโทรศัพท์มือถือและโทรศัพท์มือถือบางรุ่นยังเข้าอินเทอร์เน็ตได้ การรับข้อมูลข่าวสาร การเห็นภาพลามกอนาจาร การมีเพศสัมพันธ์ทางอินเทอร์เน็ต จากคลิปวีดีโอที่เผยแพร่ทางมือถือ การเข้าถึงสิ่งเหล่านี้ได้ง่ายเป็นสิ่งช่วยให้เกิดพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมตามมา

สถานะแวดล้อม

เมื่อเด็กวัยรุ่นหญิงอยู่ตามลำพังกับแฟน พบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าสามารถมีความสัมพันธ์ทางเพศกับแฟนได้ โดยอาจเป็นไปได้ยาก เพราะยังไม่พร้อม ร้อยละ 24.0 และอาจเป็นไปได้ง่าย ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศ 36.0 และเมื่ออยู่ลำพังกับเพื่อนชาย(ที่ไม่ใช่แฟน) พบว่า กลุ่มตัวอย่างคิดว่าสามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ โดยอาจเป็นไปได้ยาก เพราะไม่ใช่คนรัก ร้อยละ 14.3 และอาจเป็นไปได้ง่าย ถ้าเกิดอารมณ์ทางเพศ ร้อยละ 23.3 สอดคล้องกับการศึกษาของณัฐกานต์ อมาตยกุล(2548) ที่ศึกษาปัจจัยที่ทำให้นักเรียนนักศึกษาหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ในด้านปัจจัยอื่นๆ คือ การที่เปิดโอกาสให้ได้อยู่กันเพียงลำพังในที่ลับตาคน เช่น อยู่ในหอพักกันสองต่อสองไม่มีผู้ปกครองคอยสอดส่อง ทั้งนี้เนื่องจาก เมื่อเด็กวัยรุ่นหญิงอยู่ในสถานการณ์ที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ สามารถชักนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ทั้งกับแฟนและเพื่อนชายได้ เช่นเดียวกับแหม่มคิดว่าเมื่อมีเหตุหรือปัจจัย

สภาวะแวดล้อมต่าง ๆ มาเป็นอุปสรรค ก็จะทำให้เป็นข้อแก้ตัวให้มีเพศสัมพันธ์ได้ เช่น ถ้าสามารถรับผิดชอบตัวเอง ป้องกันการตั้งครรภ์ได้ก็มีเพศสัมพันธ์ได้ ไม่จำเป็นต้องรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะแต่งงานก็ได้⁵

ค่านิยมทางเพศของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่

การศึกษานี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าการมีแฟนหรือกิ๊กในวัยเรียนเป็นเรื่องธรรมดา ใคร ๆ ก็มีกัน ถึงร้อยละ 52.6 เช่นเดียวกับกรณีศึกษานิ่ง-เนย เห็นว่าการที่วัยรุ่นสมัยนี้จะมีแฟนไม่เห็นว่าจะเป็นเรื่องที่ผิดอะไรแต่จะต้องอยู่ในความพอดี ไม่เลยเถิด ต้องควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ ซึ่งแตกต่างในเรื่องของการกอดจูบลูบคลำ เป็นการแสดงออกถึงความรักวัยรุ่นมักแสดงออกในที่สาธารณะ อย่างเปิดเผย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วย ร้อยละ 13.0 ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีการเรียนดี ครอบครัวยุคใหม่ โดยอาศัยอยู่กับบิดา-มารดา ดังนั้นจึงถูกอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ อย่างไรให้เหมาะสม เช่นเดียวกับแม่ของเนยที่คอยสอนเนยเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศว่าให้มองคนดี ๆ อย่าไปไว้ใจมาก ให้ระวังตัวและอย่าไปจริงจังมาก เพราะอายุยังน้อยยังต้องเจอคนอื่นอีกเยอะ แต่การจับมือถือแขนกันกับแฟนเป็นเรื่องปกติที่ใครๆก็ทำกัน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าผู้หญิงที่การรักนวลสงวนตัวไม่จำเป็นต้องเป็นคนกล้าสมัย หัวโบราณ ร้อยละ 47.0 เช่นเดียวกับกรณีศึกษาแพมเห็นว่าการรักนวลสงวนตัวของผู้หญิงเป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้าถึงวัยที่สามารถรับผิดชอบตัวเองได้แล้วก็ไม่จำเป็นอะไรเพราะสามารถรับผิดชอบตัวเองได้ และต้องยอมรับผลของการกระทำของตน แพมอยากที่จะรักษาพรหมจรรย์ไว้จนถึงวันแต่งงาน เหมือนที่คนอื่น ๆ คิดเช่นกัน แต่หากไม่ได้เธอก็ไม่จริงใจ เพราะคิดว่าถึงตอนนั้นมาแฟนของเธอหากรักเธอจริงก็น่าที่จะเข้าใจเช่นกัน สอดคล้องกับการศึกษาของสิริวรรณ ชัญญผล (2548) เรื่อง ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ และเปรียบเทียบค่านิยมทางเพศของสตรีวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่างกัน พบว่า ค่านิยมทางเพศมีผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่นแตกต่างกัน จึงควรมีการ

⁵ ซึ่งแพมเชื่อว่าคนที่แต่งงานด้วยจะเข้าใจ ซึ่งในสังคมปัจจุบันไม่ได้ให้ความสำคัญกับค่านิยมเหล่านี้เท่าที่ควรเพราะยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ดังนั้น หากเสริมสร้างค่านิยมการรักนวลสงวนตัว การรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะแต่งงานให้มากกว่านี้ก็สามารถลดพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรได้

ส่งเสริมให้สตรีวัยรุ่นมีการรับรู้ค่านิยมทางเพศที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อป้องกันการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่น อย่างเช่นกรณีศึกษามีความเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุดกับการที่ผู้หญิงควรรักษาความบริสุทธิ์ของตนไว้ จนกว่าจะแต่งงาน ร้อยละ 71.3 และไม่เห็นด้วยกับการอยู่ก่อนแต่งเป็นเรื่องธรรมดาสามารถเรียนรู้กันก่อนตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกัน ร้อยละ 37.3 สอดคล้องกับการศึกษาของ สิริวรรณ ธัญญผล (2548) ศึกษาเรื่อง ค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของสตรีวัยรุ่นที่กำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษาและคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปีการศึกษา 2547 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ จำนวน 407 ตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับการมีค่านิยมรักนวลสงวนตัว และไม่เห็นด้วยกับค่านิยมการมีเพศสัมพันธ์และ/หรือการอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานสามารถทำได้อย่างเสรี และการศึกษานี้กลุ่ม ตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเห็นว่าการมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนได้เป็นเรื่องธรรมดา ร้อยละ 52.6 แต่ไม่ควรแสดงออกเรื่องเพศในที่สาธารณะ ร้อยละ 45.0 ซึ่งแตกต่างกับการศึกษาของ สิริวรรณ ธัญญผล (2548) กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับ ปวช. ส่วนน้อยที่เห็นด้วยกับค่านิยมการมีคู่รัก และเห็นด้วยกับการพูดเรื่องเพศและการแสดงออกทางเพศสามารถทำได้อย่างเปิดเผย ทั้งนี้เนื่องมาจากอายุและประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกัน ประกอบกับมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการมีแฟนหรือมีคนรัก กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาปีที่ 3 เห็นว่าการมีแฟนหรือมีกิ๊กในวัยเรียนได้เป็นเรื่องธรรมดา แต่กลุ่มตัวอย่างนักเรียนหญิงมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพให้ความจำกัดความ หรือนิยามความหมายของการมีแฟน หรือมีคนรักของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ไม่เหมือนกัน นักเรียนหญิงมัธยมศึกษาปีที่ 3 อาจคิดว่าแฟนคือเพื่อนชายที่สนิทไม่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศกันก็ได้ แต่นักเรียนหญิงที่อายุมากขึ้นจะให้คำจำกัดความของแฟนหรือคู่รักว่าต้องเป็นผู้ชายที่มีความสัมพันธ์กันลึกซึ้ง และเมื่ออายุมากขึ้นก็สามารถที่จะพูดเรื่องเพศและแสดงความรักกับคนรักได้อย่างเปิดเผย ตามค่านิยมของสังคมไทยที่คนที่โตเป็นผู้ใหญ่เท่านั้นที่สามารถพูดคุยเรื่องเพศได้ แต่เด็กไม่สามารถพูดได้

ข้อเสนอแนะ

1. ครอบครัว บิดา มารดา ผู้ปกครอง สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ไปใช้ในการอบรมสั่งสอน แนะนำ เป็นที่ปรึกษาในเรื่องเพศ ควรให้ความสำคัญกับการสอนให้เด็กรู้จักการจัดการกับอารมณ์ของตนเองเมื่อมีความรู้สึกทางเพศ ต้องเปิดอกคุยว่าเมื่ออยู่สถานการณ์ใดจะมีความเสี่ยงที่

จะถูกละเมิดทางเพศ จะหลีกเลี่ยงหรือพยายามออกมาจากสถานการณ์นั้นได้อย่างไร การรู้จักยับยั้งชั่งใจ การวางตัวกับเพศตรงข้าม ถ้าเกิดความอยากรู้อยากลองที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยก็ควรบอกให้ทราบถึงผลของการกระทำที่ตามมา เด็กจะได้เข้าใจอย่างมีเหตุผล พร้อมทั้งสอนเรื่องการป้องกันตนเองและเมื่อเกิดปัญหาควรปรึกษาผู้ใหญ่ เพราะเพื่อนอาจให้คำแนะนำที่ไม่ถูกต้องได้

2. สถานศึกษา ครู อาจารย์ จากการศึกษาเด็กนักเรียนส่วนใหญ่มักนัดพบกันที่โรงเรียน ครู อาจารย์ควรให้การสอดส่องดูแล พฤติกรรมของเด็กอย่างเหมาะสม ไม่เคร่งครัด หรือหย่อนยานเกินไป โดยอาจมีการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่เด็กชอบในโรงเรียนวันเสาร์ อาทิตย์ วันหยุด มีงานนิทรรศการต่างๆ ที่ให้ความรู้ และความบันเทิงควบคู่กัน เพราะเด็กนัดพบกันที่โรงเรียนย่อมดีกว่านัดพบกันที่ห้างสรรพสินค้า สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เพราะอยู่ในสายตาของครู อาจารย์

3. การสอนเรื่องเพศศึกษา ในโรงเรียน จากผลการศึกษา เด็กนักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าเพียงพอแล้วในเรื่องเนื้อหา ทฤษฎี แต่ไม่สามารถนำไปใช้ เมื่ออยู่ตามลำพังกับเพื่อนต่างเพศหรือคนรัก และในสถานการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ดังนั้น ในการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนควรมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องต่างๆ เพื่อที่จะรับมือเมื่ออยู่ในสถานการณ์เสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์ได้ เช่น ความพร้อมด้านจิตใจ ต้องมีการรู้จักควบคุมอารมณ์ตนเองเมื่อถูกล่วงเกินทางเพศ หรือถูกสิ่งเร้าต่างๆ ต้องฝึกกระบวนการความคิดใหม่ว่าถ้าเรายอมมีเพศสัมพันธ์ไปแล้วจะเกิดสิ่งใดตามมาเราพร้อมจะรับมือไหม ไม่ว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ อนาคตทางการศึกษา ด้านร่างกาย ต้องเตรียมพร้อม โดยไม่แต่งกายล่อแหลม ไม่นำตนเองไปอยู่ในที่เสี่ยง เช่น หอพักแฟน สถานบันเทิง การฝึกทำต่อสู้ป้องกันตนเองง่ายๆ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งทำให้เด็กวัยรุ่นรู้สึกว่าการหมกมุ่นเป็นสิ่งสำคัญต้องรักษาเอาไว้ โดยการเตรียมพร้อมเหล่านี้ โรงเรียนอาจมีการจัดแสดงละครเวที หรือจัดสถานการณ์จำลองให้เด็กได้มีโอกาสคิดและแสดงออก เพื่อจะๆ ได้จดจำและนำไปปฏิบัติเมื่ออยู่ในสถานการณ์ความเสี่ยงได้

4. ข้อเสนอแนะจากกรณีศึกษาทั้ง 3 กรณี พบว่า วัยรุ่นในปัจจุบันมีความคิดในการรักษาวงศ์วานตัว หากพลาดพลั้งไปผู้หญิงก็จะเสียหายและยังเรียนหนังสืออยู่จะทำให้พ่อแม่ต้องเสียใจ และไม่มียอนาคต ดังนั้นควรมีการยับยั้งชั่งใจ ไม่ให้เลยเถิด หากเกิดพลาดพลั้งไปต้องเสียอนาคต อับอาย และเสียโอกาสหลายๆอย่างในชีวิตหากต้องตั้งครรภ์ ก่อให้เกิดปัญหาการทำแท้งตามมา

ข้อจำกัดในการทำวิจัย

1. เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาค่านิยมและพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นหญิง ศึกษาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรระหว่างหญิงกับชายเท่านั้น ไม่ได้ครอบคลุมถึงเพศสัมพันธ์

ระหว่างเพศเดียวกัน ได้แก่ หญิงกับหญิง และชายกับชาย ซึ่งในปัจจุบันเด็กวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรกับเพศเดียวกันด้วย เนื่องจากการวิวัฒนาการของสื่อไม่ว่าทางอินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ ภาพยนตร์และโทรศัพท์มือถือ รวมถึงค่านิยมของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไปในปัจจุบันซึ่งมีอิทธิพลจากวัฒนธรรมจากทางตะวันตก และสื่อต่างๆมักมีภาพการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเพศเดียวกันเผยแพร่อย่างกว้างขวางทำให้เกิดตัวอย่างและยั่วยุให้เด็กวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรในเพศเดียวกันด้วย

2. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามปลายปิด การตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างยังมีข้อจำกัดในเรื่องการเปิดเผยความจริงในเรื่องละเอียดอ่อนบางอย่าง เช่น เคยมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือไม่ หากถูกแฟนร้องขอให้มีเพศสัมพันธ์จะยอมไหม เนื่องจากมีการเก็บแบบสอบถามในโรงเรียนถึงแม้ได้มีการชี้แจงกับกลุ่มตัวอย่างแล้วว่าข้อมูลในการตอบแบบสอบถามเป็นความลับแต่กลุ่มตัวอย่างอาจยังมีความไม่ไว้วางใจอยู่ ซึ่งอาจทำให้ข้อมูลในส่วนนี้บิดเบือนไปจากความจริงได้

3. ในการสุ่มเลือกตัวอย่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในแต่ละโรงเรียนนั้น ก่อนที่ผู้วิจัย จะทำการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญจากกลุ่มประชากรทั้งหมดนั้น โรงเรียนทั้ง 3 แห่งได้มีการคัดเลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไว้จำนวน 100 คนเพื่อความสะดวก โดยส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดี พฤติกรรมดี และให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของทางโรงเรียน ดังนั้น ผลการศึกษาที่ได้ อาจไม่ครอบคลุมถึงนักเรียนกลุ่มที่ผลการเรียนไม่ดี มีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

4. จากแบบสอบถามในหัวข้อเรื่องบุคคลที่นักเรียนหญิงพูดคุยปรึกษาปัญหา ประกอบด้วย เพื่อน มารดา/บิดา พี่น้อง แฟน เก็บไว้คนเดียว และอื่นๆ ซึ่งไม่ได้ระบุ ครู/อาจารย์ซึ่งอาจเป็นบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างสามารถพูดคุยปรึกษาได้ จึงอาจขาดความสมบูรณ์ของการเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้

5. ในการศึกษาครั้งนี้ ประชากรกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรจะศึกษาถึงค่านิยมทางเพศของนักเรียนชายชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นด้วย เพื่อจะได้ นำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการเปรียบเทียบค่านิยมของทั้งเด็กวัยรุ่นชายและหญิง และนำผลการศึกษาไปใช้ในการให้ความรู้ ส่งเสริมค่านิยมให้กับเด็กวัยรุ่นชายในเรื่องการให้เกียรติเพศหญิง การรู้จักยับยั้งชั่งใจ จัดการเกี่ยวกับความต้องการทางเพศอย่างเหมาะสม การป้องกันตนเองเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครกก่อนวัยอันควร เพื่อให้การแก้ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเด็กวัยรุ่นเกิดผลสัมฤทธิ์ควร

ได้รับความร่วมมือจากทั้งวัยรุ่นหญิงและชายทั้งสองฝ่าย เพราะเป็นเรื่องที่วัยรุ่นทั้งสองฝ่ายควรจะ
รับรู้และสามารถจัดการกับตนเองได้อย่างเหมาะสมเมื่อเกิดความต้องการทางเพศ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved